

Ukradena nevesta

Reimnichlova povest podomačena 20

»Ta šurja, tako se ji je mudilo, da je niti vprašati nisva utegnila.«

Obračala sta se spet na tega in onega in spraševala, kje je »Petro Domino«, pa so jima kazali zdaj na levo, zdaj na desno, na zadnje pa sta le zagledala kupolo Petrove cerkve. Vsa srečna sta si oddahnila in brez težave našla svoje romarsko bivališče.

Drugo jutro sta odrinila navsezgodaj spet v mesto, da bi ne zamudila sestanka z Lejo. Mahnila sta v tisto smer, od koder sta sinoči prišla, koracljala po ulicah in uličicah in se kmalu izgubila. Ko sta spraševala po »Saffitanski ulici«, so ljudje zmajevali z glavo ali pa jima z rokami kazali, da: ni, ni. Ko jim je Lojz jel kazati besede, kakor si jih je v beležnico zapisal, jima je vedel kmalu vsak kaj povedati in pokazati. Sem in tja so jima kazali in hiteli dopovedovati:

»Li — li — la — in quella strada — la — li...«¹

»Tu se ti naj zlodej spozna v tem tralalali,« se je Peter razjezil.

»Ti Rimljani so bolj neumni, kakor so bili Babilonci, ki niso vedeli, kje je levo in kje desno,« se je Lojz razkuril.

Spet sta coklala po tej in po drugi cesti, zavila v to ulico, potem v drugo in bila vse dalje od cilja. Peter je brundal, Lojz je godrnjal, ura pa je šla in šla brez prestanka, že je bila osem, pol devet, devet.

»Zdaj pa me naj vse vkup z Lejo vred nekam piše, saj je itak prepozno,« je bruhnilo iz Lojza.

»Ne še! Glej, tam tja še morava,« je vztrajal Peter; »tu se že nekoliko spoznam.«

Ali namesto pri Panteonu sta bila zunaj na Aventinu blizu cerkve sv. Vincencija Pavlanskega.² Tedaj sta srečala duhovnika, ki ni bil oblečen kakor laški duhovnik (s talarjem in plitvim, trdim klobukom), ampak kakor naši. Ustavila sta ga, poskusila najprej po slovensko, potem pa po nemško in vprašala po »Saffitanski ulici«. Gospod je bil res Nemeč in jima je prijazno odzdravil. Ali za »Saffitansko ulico« jima ni vedel povedati. Šele ko mu je Lojz pokazal napisano v beležnici, se je gospod na glas zasmejal in dejal:

»Ali si hočeta sobo najeti?«

»Ne. Midva odhajava danes domov na Koroško.«

»Poprej pa bi rada še v Saffitansko ulico,« je povedal Peter.

»Toda to, kar imata tu napisano, ni ime ulice.«

»Kaj pa?«

»To je oglas, ki pravi: Tu se dajo sobe v najem.«

Lojz in Peter sta oba hkrati zazijala in obstala

¹ »Tam — tja — v oni ulici — tu — tam.«

² To je čisto na drugem koncu Rima, skoraj uro hoda od tam, kamor sta bila namenjena.

kakor pokropana. Lojz je prvi ulovil besedo in vzrojil nad Petrom:

»Ti butelj, ti butasti!«

»Trep trepasti!« mu je vrnil Peter.

Duhovnik se je smejal in ju je skušal pomiriti. Potem jima je pokazal tramvajsko postajališče, od koder sta se lahko s tramvajem peljala k Sv. Petru.

Ko sta bila spet sama, sta se nekaj časa dajala, kateri od njiju je večji osel v italijanskem jeziku, in sta se nazadnje zedinila, da je največja trepa Leja, ki jima še tega ni povedala, kje jo naj iščeta.

Kaj bi pa zdaj? Da bi še dalje iskala, ni kazalo. Mudilo se je tudi. Da bi pustila romarski vlak in ostala še kak dan v Rimu ter vohala za to babnico, to ni mogoče. Najbolje bo, da pustita Lejo, naj bo, kjer hoče, in se ne zmenita za vso stvar še toliko ne, kakor za lanski sneg. »Piš' me v uh!« »Piš' me v uh!« sta mahnila z roko najprej Lojz, potem še Peter.

S tem sta končala svoje ugibanje. Sicer pa: tudi če bi bila našla pot do onega kraja, bi bila vendarle zaman hodila; kajti tudi Leja ni prišla...

Vsa trudna in slabe volje zaradi te prešmentane babnice, ki jima je zadnje ure v Rimu tako skazila, sta se vrnila k romarjem, ki so bili že pripravljene za na pot. Ko sta svojim rojakom — Joštu, mežnarju in poštnemu Janezu — pripovedovala, da sta našla Lejo in jo spet izgubila, so bili močje iznenadeni. Ali nobenemu se ni ljubilo, da bi ostal v Rimu in tvegat morda dva, tri dni, da bi prišel izgubljeni nevesti na sled. Tako so se torej odpeljali s svojim vlakom — železničarji pa z navadnim —, se ustavili grede še v Padovi pri svetem Antonu in v Benetkah, tretji dan pa so bili zopet doma.

Brž ko sta prišla domov, sta mahnila Lojz in Peter k Hanzeju in mu povedala, kaj sta doživela v Rimu in kako sta srečala njegovo ženo. Hanzej ju je ves iz sebe poslušal, potem se je razjezil in ju oštel, češ kako sta mogla ubogo ženo kar tako pustiti in priti brez kake pošte od nje. Naša dva sta se opravičevala, da ne znata po laško in da zaradi tega nista mogla ničesar ukreniti. Še bolj ko na Lojza in Petra je bil Hanzej hud na Jošta, da se kot Lejin sorodnik ni pobrigal zanjo.

Drugo jutro se je že po vseh Grabnjah vedelo, da so romarji srečali v Rimu Lejo, da pa se ni dala pregovoriti, da bi se vrnila. Hanzej pa, ki vso noč ni mogel očesa zatisniti, se je odločil, da pojde prejkoslej v Rim in da bo vse storil, samo da najde Lejo. Trajalo pa je več ko teden dni, preden je mogel odriniti. Tista popotovanja in iskanje pozimi, potem še bolezen in bolnišnica, so mu pobrala ves denar; nič drugega mu ni ostalo, moral je najeti posojilo in zastaviti svojo hišico. Dne 23. maja je slednjič mogel odriniti proti Rimu.

(Dalje sledi)

Nov redilni prašek
za prašiče

Vsak kmetovalec si s Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebljenje govedi in telet. Veliki zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdržuje sveže in bistro ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar, 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 12 din.

Za boljše izrabljanje poštne priporočamo, da naroči eden za več sosedov skupaj. 10%

Pravi Redin, Govedin, Mlekin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANČ,
Maribor,
Slovenska ulica

Pozor! Prevezem trgovine. Pozor!

Cenjenemu občinstvu vljudno sporočam, da sem prevzel staro znano in dobro vpeljano modno trgovino g. Franca Škofa na Aleksandrovi cesti 23 v Mariboru.

Razen predmetov, kakor: moško in žensko perilo, vseh vrst nogavice, volna in prejice za ročna dela, šiviljski in krojaški pribor itd., ki jih bom vodil naprej,

sem dodal še KONFEKCIJSKI ODDELEK moških in otroških oblik.

Vse svoje temeljito strokovno znanje bom posvetil nabavi prvovrstnega blaga po najnižjih cenah.

Za obilen obisk se cenjenemu občinstvu najtopleje priporoča

Mirko Brečko

trgovina z modnim in konfekcijskim blagom,
MARIBOR, Aleksandrova cesta 23.